

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA ALS DRETS FUNERARIS (CEMENTIRIS)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 17 de febrer de 2025, la ciutadana va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El 27 d'octubre de 2023 havia anat al cementiri de Sant Andreu a visitar la sepultura del seu pare, de concessió breu, i va trobar que s'havia retirat la làpida, el vidre i els gerros, i que la sepultura estava buida.
- S'havia dirigit a l'oficina d'entrada, on un treballador del cementiri li havia anunciat que el dia 2 de març de 2023 s'havia buidat la sepultura i s'havien dipositat les restes a l'ossari general.
- El mes d'agost de 2023 havia visitat la sepultura i tot estava correcte i, per tant, no era possible que el trasllat de les restes s'hagués produït en la data que li havien comunicat.
- Li van dir que el motiu del trasllat havia estat l'impagament de rebuts. En aquest sentit, el dia 3 de juny de 2020, havia domiciliat telefònicament els rebuts aportant un núm. de compte i havia saldat el deute pendent. Aquell tràmit el va dur a terme amb una treballadora de Cementiris de Barcelona, SA (CBSA), que va confirmar que el tràmit s'havia fet correctament.
- Pel que feia al procediment que havia culminat amb el trasllat de les restes, explicava que en cap moment va rebre notificacions i tampoc s'havia col·locat cap avís a la sepultura, que es trobava cuidada i en bon estat de conservació.
- A través de correu electrònic havia demanat explicacions i vista de l'expedient de l'exhumació i trasllat de les restes, però només havia rebut una resposta de l'Oficina de Règim Jurídic de CBSA, que li comunicava el trasllat de les restes per impagament.

- Posteriorment havia tingut accés a alguns dels documents rellevants de la tramitació. Destacava que a l'inici del procés per impagament, notificat el 3 de juny de 2023, i a la declaració de la caducitat, notificada el 18 d'agost de 2023, l'adreça de notificació era el carrer del Llobregós, que no es corresponia amb l'adreça d'empadronament de la interessada ni amb l'adreça que s'havia fet constar en la tramitació del servei funerari de l'any 1999. Així mateix, s'observava que s'havien omès els segons intents de notificació.
- El dia 22 d'octubre de 2024, la interessada, a través de la seva representant, havia instat un procediment de responsabilitat patrimonial, entenent que els fets s'havien esdevingut a conseqüència d'una negligència de CBSA. En el moment d'acudir a la Sindicatura no havien rebut cap comunicació de CBSA en relació amb la responsabilitat patrimonial reclamada.

Actuacions fetes

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, la Sindicatura la va admetre a tràmit i va iniciar la instrucció de l'expedient.

Es va considerar convenient dirigir-se a **Cementiris de Barcelona, SA** per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada. El dia 26 de febrer de 2025, es va sol·licitar a aquest òrgan municipal la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 30 d'abril de 2025 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació que es va seguir per declarar la caducitat de la sepultura i les actuacions posteriors per valorar una possible responsabilitat patrimonial. Així mateix, adjuntava una còpia de l'expedient administratiu que declarava la caducitat de la sepultura.

CONSIDERACIONS

1. El règim jurídic de la sepultura objecte de queixa

En el cas que ens ocupa, la persona interessada era titular d'una sepultura en règim de concessió breu, regulada pels articles 30 i següents de l'Ordenança municipal de cementiris de Barcelona (OMCB). Tal com indica CBSA, aquest tipus de concessió s'atorga per un període inicial mínim de cinc anys, i posteriorment es renova anualment mitjançant el pagament de la quota corresponent.

Aquesta modalitat comporta que, en cas que la persona titular deixi d'abonar la quota anual, s'incompleix una de les condicions essencials del títol funerari, fet que pot comportar-ne la pèrdua.

En aquest sentit, l'article 69, apartat d), de l'OMCB estableix que es podrà declarar la caducitat i revertir la sepultura a favor de l'Ajuntament —o de l'entitat gestora en qui aquest hagi delegat el dret funerari— en cas d'impagament de qualsevol dels terminis al seu venciment, en les sepultures adjudicades a terminis, com és el cas de les concessions breus.

La pèrdua de la titularitat es materialitza mitjançant el procediment de declaració de caducitat de la concessió funerària, el qual comporta conseqüències irreversibles, com el buidatge de la sepultura i el dipòsit de les restes al fossar comú o ossari general, d'on ja no es poden recuperar.

En el cas objecte d'estudi, es donaven els requisits per instar la declaració de caducitat de la sepultura.

2. Sobre la tramitació del procediment de declaració de caducitat

CBSA informa que la concessió breu de la sepultura objecte d'aquesta queixa va passar a ser titularitat de la persona interessada el 27 de desembre de 1999. Entre els anys 2001 i 2018, la quota anual es va abonar correctament.

El gener de 2021, la filla de la titular es va posar en contacte amb CBSA per regularitzar el pagament. Mitjançant un correu de data 27 de gener de 2021, CBSA li va facilitar el detall de les quotes pendents i les indicacions per efectuar el pagament. Consta que el 24 d'agost de 2021 es va satisfer la quota corresponent a l'any 2019. No obstant això, a partir d'aquesta data no es van efectuar nous pagaments per renovar la concessió.

El maig de 2022, CBSA va iniciar l'expedient de caducitat per impagament. En no rebre cap resposta per part de la interessada durant el termini d'al·legacions, l'11 d'agost de 2022 es va dictar la resolució de caducitat. El buidatge de la sepultura es va dur a terme el març de 2023, sis mesos després de la resolució.

Posteriorment, el 28 de febrer de 2024, CBSA va rebre un correu a la bústia de serveis jurídics, enviat per la filla de la titular, en què sol·licitava tots els rebuts relatius a la taxa de conservació. Com a resposta, se la va informar sobre l'expedient de caducitat i la data del trasllat de les restes, i es van facilitar els comprovants de les notificacions enviades.

Per la seva banda, la persona interessada afirma haver domiciliat la quota mitjançant una gestió telefònica. Aquesta Sindicatura no disposa d'elements per confirmar aquest extrem. Malgrat això, de la informació aportada per ambdues parts se'n desprèn

clarament la voluntat de la interessada de regularitzar la situació abans de l'inici de l'expedient de caducitat, com demostra el contacte establert via correu electrònic un any i quatre mesos abans de l'inici de tramitació de l'expedient.

Cal destacar, igualment, que no consta cap actuació per part de CBSA encaminada a reclamar els deutes pendents abans d'iniciar el procediment de caducitat.

3. La pràctica notificadora en el procés de declaració de la caducitat objecte d'estudi

En primer lloc, convé recordar que **la notificació administrativa és una actuació essencial en el procediment administratiu**, ja que garanteix l'eficàcia dels actes i incideix directament en el dret fonamental a la tutela judicial efectiva de les persones interessades, reconegut per l'article 24.1 de la Constitució espanyola. En aquest sentit, la jurisprudència del Tribunal Constitucional (TC) ha afirmat reiteradament que la notificació compleix una funció rellevant, atès que **permet a la persona afectada conèixer la resolució i adoptar les mesures que consideri oportunes per defensar els seus interessos**, com ara la interposició de recursos (STC 155/1989, de 5 d'octubre). Així mateix, s'ha subratllat que la notificació constitueix un element central de la tutela judicial efectiva sense indefensió (STC 59/1998, STC 221/2003 i STC 55/2003, entre d'altres).

Les notificacions administratives es regulen des de l'article 40 al 46 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP). CBSA va informar aquesta Sindicatura que el procediment de declaració de caducitat es va dur a terme d'acord amb aquesta normativa, i que va utilitzar per a la notificació l'adreça que constava en els seus registres, facilitada en el seu moment, l'any 1999, per la titular de la sepultura. No obstant això, tant la notificació d'inici de l'expedient com la resolució de caducitat van ser infructuoses, ja que les comunicacions es van retornar amb la indicació "desconegut".

Davant aquesta situació, CBSA va considerar que no era necessari efectuar un segon intent de notificació, ja que es va acollir al que disposen els articles 44 i 45 de l'LPACAP:

Article 44. Normes de conducta:

Quan els interessats en un procediment siguin desconeguts, s'ignori el lloc de la notificació o bé, un cop aquesta s'hagi intentat, no s'hagi pogut practicar, la notificació s'ha de fer per mitjà d'un anunci publicat al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 45. Normes de conducta:

Sense perjudici del que disposa l'article 44, la publicació d'actes i comunicacions que, per disposició legal o reglamentària s'hagi de practicar en un tauler d'anuncis o edictes, s'entén completa per la seva publicació al diari oficial corresponent.

Tanmateix, tant el TC com el Tribunal Suprem (TS) han establert de manera reiterada que **la notificació edictal té un caràcter supletori i excepcional**, en la mesura que redueix les possibilitats materials de coneixement per part de la persona destinatària. En aquest sentit, la jurisprudència exigeix que, **abans de recórrer a aquesta via, l'Administració desplegui una diligència raonable per esbrinar el domicili real de la persona interessada** i eviti una interpretació formalista que pugui derivar en indefensió. El que és decisiu no és tant el compliment mecànic de les formes legals, sinó que la notificació arribi efectivament al coneixement de la persona interessada.

Els tribunals han conclòs que **recórrer directament a la notificació edictal, sense la prèvia i necessària diligència per localitzar el domicili, vulnera l'ordenament jurídic**. En conseqüència, s'ha de declarar la nul·litat dels actes recorreguts i dels que en derivin. Així ho estableixen, entre d'altres, les sentències següents:

- **STS de 23 de setembre de 1992**, que recorda que, mitjançant comprovacions senzilles i raonables durant la tramitació de l'expedient, l'Administració pot obtenir les dades necessàries per identificar la persona interessada i el seu domicili real.
- **STS de 30 d'abril de 1993**, que insisteix en el caràcter extraordinari de la notificació edictal, a la qual només es pot acudir quan hi ha constància de la inutilitat dels mitjans ordinaris.
- **STS de 22 de juliol de 1999**, que estableix que el concepte de "domicili desconegut" exigeix haver desplegat prèviament una investigació raonable, i no es pot justificar l'omissió de la notificació personal si no s'ha acreditat aquesta impossibilitat pràctica.

Altres sentències que confirmen aquesta doctrina són la **STC 54/2003**, la **STS (Secció 2a) de 16 de desembre de 2015 (CAS 1304/2014)**, i les **STS RCA 799/2016, 1001/2016 i 581/2015**.

Precisament, amb l'objectiu de reforçar les garanties del procediment, **l'Ordenança municipal de Cementiris de Barcelona (OMCB) va incorporar la possibilitat d'accedir al padró municipal d'habitants** per tal de facilitar notificacions efectives. Així ho estableix l'article 70.1 de l'Ordenança:

En la tramitació de l'expedient administratiu de caducitat s'observaran en tot cas les previsions contingudes en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les Administracions Públiques i en la resta de la normativa aplicable; en especial les relatives a la pràctica de les notificacions pertinents, en relació amb les quals l'Ajuntament o l'entitat gestora en qui delegui **faran servir el Padró Municipal i la resta dels mitjans al seu abast per tal que aquelles siguin efectives**.

Aquesta previsió reforça la doctrina jurisprudencial que exigeix a l'Administració una actuació diligent per garantir el dret de defensa.

En aquest context, aquesta Sindicatura considera que CBSA, en el procediment de declaració de caducitat de la concessió, no només es va apartar de la doctrina jurisprudencial reiterada, sinó que també va incomplir la seva pròpia normativa, cosa que va provocar indefensió a la interessada, que no va tenir coneixement de l'actuació administrativa fins que va acudir al cementiri passat un temps. Aquesta Sindicatura entén que és en aquell moment quan es va manifestar l'efecte lesiu.

Concretament, consta que la titular de la sepultura estava empadronada a la ciutat de Barcelona, segons el certificat del padró municipal d'habitants, en una adreça diferent de la utilitzada per CBSA, i que ho estava des de l'any 1999. Per tant, **CBSA podria haver conegut el seu domicili mitjançant una senzilla consulta al padró**, sense necessitat de recórrer a la via edictal després d'un únic intent de notificació. Tot i l'obligació de la interessada de comunicar el canvi d'adreça, la manca d'aquesta mínima diligència per part de CBSA **suposa una vulneració del dret de defensa amb la conseqüència derivada de revocar aquest procediment que ha generat indefensió a la interessada**.

4. La comprovació de l'estat de la sepultura

Amb la finalitat de reforçar les garanties del procediment de declaració de caducitat, CBSA aplica el protocol intern "Procés seguit en la caducitat dels drets funeraris per abandó de la sepultura". Aquest protocol incorpora algunes mesures proposades per aquesta Sindicatura, després d'estudiar altres queixes sobre el mateix assumpte.

Segons l'apartat 6 del protocol:

Un cop declarada ferma la caducitat del dret funerari es fa una comprovació presencial de l'estat del nínxol. Si el nínxol es troba en bon estat de conservació (relativament net, flors fresques, fotografies recents etc.) queda suspès el procediment del trasllat de restes a l'ossera general.

En aquests casos s'adherirà a la sepultura un avís (visible però discret) on s'indicarà -Es prega a la persona titular d'aquesta sepultura, successors, o interessats, que acudeixin a l'Administració del cementiri, truquin al telèfon 934841999 o escriguin a cbsa@cbsa.cat per una gestió del seu interès

Per donar compliment a aquest protocol, CBSA assenyala que, un cop ha finalitzat l'expedient de caducitat i transcorreguts uns mesos prudencials, el dia que la brigada té l'ordre de treball de buidatge, sistemàticament comprova i atura les tasques si troba un mínim indici que la sepultura s'ha visitat recentment. Quan això és així, es fa una fotografia per justificar la no execució de l'ordre de treball, es col·loca l'adhesiu corresponent, i es bloqueja durant un mes natural la sepultura, per tal de donar temps a les persones interessades que contactin amb Cementiris.

En el cas que ens ocupa, la família manifesta tenir la sepultura en bon estat. Ara bé, CBSA manifesta que no consta a l'expedient que s'apreciés algun motiu per aturar el buidatge.

Atès que **l'estat de conservació de la sepultura és un element clau per justificar el desnonament**, aquesta Sindicatura va sol·licitar a Cementiris que, en tots els expedients de caducitat, s'incorpori una fotografia actualitzada de la sepultura afectada. Aquesta mesura pren encara més rellevància després que el mateix CBSA reconegués que **les comprovacions visuals es basen en criteris que**, tot i haver-se intentat sistematitzar, **mantenen un cert grau de subjectivitat**.

Segons ha manifestat CBSA, actualment només s'inclou la fotografia quan la sepultura presenta un bon estat de conservació. Cal insistir en la necessitat que aquesta imatge s'incorpori de manera sistemàtica en tots els casos, amb independència de l'estat de la sepultura. És especialment important aportar aquesta prova documental quan es constata una manca de manteniment, ja que només així es pot acreditar de forma objectiva i verificable la situació que motiva l'execució de la declaració de caducitat.

5. La tramitació de la reclamació de responsabilitat patrimonial instada per la persona interessada

L'article 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), estableix els principis de la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques, i disposa en el seu apartat primer que:

Els particulars tindran dret a ser indemnitzats per qualsevol lesió que pateixin en els seus béns i drets, sempre que sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, llevat en els casos de força major o quan el dany sigui degut a una obligació legal que el particular tingui el deure jurídic de suportar.

En aquest marc normatiu, el 22 d'octubre de 2024 la persona interessada va interposar una reclamació per responsabilitat patrimonial després de tenir coneixement del dany ocasionat. Segons informa CBSA, aquesta no es va resoldre favorablement, ja que, al seu entendre, l'acció estava prescrita d'acord amb l'article 67 de l'LPACAP, atès que havia transcorregut més d'un any des del moment en què es va produir el fet o es va manifestar l'efecte lesiu objecte d'indemnització.

D'una banda, pel que fa a **la prescripció de l'acció**, en efecte, l'article 67.1 de l'LPACAP disposa el següent:

Els interessats només poden sol·licitar l'inici d'un procediment de responsabilitat patrimonial quan no hagi prescrit el seu dret a reclamar. El dret a reclamar prescriu al cap d'un any que s'hagi produït el fet o l'acte que motivi la indemnització o es manifesti el seu efecte lesiu. En cas de danys de caràcter físic o psíquic a les persones, el termini comença a computar des de la cura o la determinació de l'abast de les seqüeles.

En els casos en què és procedent reconèixer dret a indemnització per anul·lació en via administrativa o contenciosa administrativa d'un acte o disposició de caràcter general, el dret a

reclamar prescriu al cap d'un any que s'hagi notificat la resolució administrativa o la sentència definitiva.

Així doncs, per iniciar del còmput dels *dies a quo* per a la prescripció de l'acció de responsabilitat patrimonial, **la Llei diferencia entre la producció de fet o acte lesiu i la manifestació del dany**, ja que no necessàriament hi ha d'haver una simultaneïtat entre ells. En el cas que ens ocupa, entenem que la manifestació del dany es produeix en el moment en què la persona interessada en té coneixement. És a dir, quan descobreix el trasllat de les restes dipositades en el nínxol. Per tant, aquest és el moment en el qual comença el còmput del termini, tal com es pronuncia el TS en la sentència núm. 401/2022:

Se mantiene pues, el plazo general de prescripción de la acción de responsabilidad patrimonial, plazo que, según reiterada jurisprudencia y como señala la citada sentencia de 13 de junio de 2000 (casación 567/98), "comienza a computarse a partir del momento en que se completan los elementos fácticos y jurídicos que permiten el ejercicio de la acción, con arreglo a la doctrina de la 'actio nata' o nacimiento de la acción".

Segons aquesta doctrina *actio nata*, un dels requisits per poder iniciar-se el còmput del termini de prescripció és que el dret que prescriurà pugui exercitar-se. No podem obviar que la prescripció és la pèrdua d'un dret o acció pel transcurs del temps sense que s'hagi exercitat. Així doncs, és una mena de càstig per no haver executat un dret en un termini determinat, en benefici de la seguretat jurídica. El TS entén que, fins que aquesta acció no pugui exercitar-se, no pot considerar-se que s'ha iniciat el termini de prescripció. En aquest cas, entenem que CBSA ha tingut certa responsabilitat en el transcurs del termini de prescripció.

Així mateix, com hem dit a l'apartat 3 d'aquesta resolució, la manca de diligència deguda en la pràctica de la notificació per part de CBSA suposa una vulneració del dret de defensa de la persona interessada i comportaria la nul·litat del procediment i haver de tornar a la situació inicial.

En aquest cas, l'article 67.1 de l'LPACAP, estableix **una previsió específica en el cas de l'anul·lació de l'acte**: l'acció de responsabilitat patrimonial prescriurà al cap d'un any que s'hagi notificat la resolució administrativa.

Així doncs, la decisió de CBSA de desestimar la reclamació per prescripció és, com a mínim, jurídicament qüestionable.

D'altra banda, pel que fa al **procediment emprat per tramitar la reclamació patrimonial** instada per la interessada, CBSA afegeix que **els danys al·legats per la reclamant són de naturalesa moral** i que no s'ha aportat cap prova que permeti acreditar-los o quantificar-los. No obstant això, no consta tampoc que CBSA hagi requerit l'esmena o l'aportació de documentació complementària, com preveu expressament l'article 68 de l'LPACAP.

A més, CBSA invoca una jurisprudència que delimita el concepte de dany moral, i indica que no pot identificar-se amb qualsevol sensació de malestar, incomoditat o

incertesa, sinó que ha de consistir en un patiment físic o psíquic de caràcter greu, injustament causat.

En conseqüència, aquesta Sindicatura considera que **CBSA hauria d'haver tramitat degudament el procediment de responsabilitat patrimonial i complir totes les fases que preveu l'LPACAP**, inclosos el tràmit d'audiència i el requeriment per esmenar o completar la sol·licitud. Aquest tràmit ha de permetre a la persona interessada aportar els elements que consideri oportuns per fonamentar la seva pretensió.

Tal com aquesta Sindicatura ha assenyalat en informes anteriors, **les conseqüències derivades de l'execució d'una declaració de caducitat d'una concessió funerària poden tenir un impacte moral i psicològic profund sobre les persones afectades**. El trasllat de restes a l'ossari és una actuació irreversible, i en la nostra societat comporta una alteració emocional significativa. La desaparició de les restes de persones estimades pot originar danys morals, una circumstància que CBSA coneix, com s'ha evidenciat en altres casos similars.

Així mateix, la Sindicatura ha tingut accés a la proposta de document elaborat per CBSA, al marge de la tramitació formal de la reclamació, arran **de la reunió mantinguda amb la família afectada el 15 d'abril de 2025. El document ofereix una via de resolució convencional**. En aquest context, CBSA es comprometia a sol·licitar la intervenció de la seva asseguradora per valorar els fets i, si esqueia, determinar si es donaven les condicions d'un sinistre cobert i establir la corresponent indemnització. També s'indicava que l'import reconegut es destinaria íntegrament a compensar la família. Tot i això es deixava en mans de l'asseguradora la determinació de la procedència d'una indemnització, així com el seu import.

Tanmateix, el document incloïa una clàusula segons la qual, en cas d'acceptació, tant la titular com la resta de membres de la família es donaven per satisfets amb l'import rebut i eximien CBSA de qualsevol responsabilitat present o futura relacionada amb els fets. La família, però, no s'hi va avenir.

A criteri d'aquesta Sindicatura, **aquest procediment convencional** pot vulnerar els drets de la persona afectada a un procediment amb garanties, transparència i accés a recursos administratius o judicials.

6. A manera de conclusió

- La sepultura era una concessió breu que requeria el pagament anual. L'impagament va motivar l'expedient de caducitat, tal com estableix l'OMCB.
- El procediment s'ha dut a terme amb deficiències en la notificació de la caducitat. La notificació es va practicar a l'adreça que disposava Cementiris i, després que es retornés per "domicili desconegut", no es va consultar el padró municipal tal com determina l'OMCB i la jurisprudència, i es va procedir a la

notificació edictal després d'un sol intent fallit, sense desplegar la diligència mínima legalment exigida per localitzar l'adreça correcta.

- El defecte en la notificació pot comportar la nul·litat de la declaració de caducitat i obrir la via a una possible indemnització.
- En l'execució del buidatge, CBSA no va acreditar mitjançant una fotografia l'estat de la sepultura, cosa que contravé el seu protocol intern i debilita la justificació de la mesura adoptada.
- La desestimació de la reclamació de responsabilitat patrimonial per part de CBSA per motius de prescripció és jurídicament qüestionable, ja que, segons la doctrina de *l'actio nata* del TS, el termini de prescripció no s'hauria d'iniciar fins que la persona afectada té coneixement efectiu del dany.
- El procediment administratiu seguit per CBSA no va complir amb les garanties legals establertes, especialment pel que fa al tràmit d'audiència i al requeriment per esmenar o completar la sol·licitud.
- L'intent de resolució convencional proposat fora del procediment formal pot comprometre els drets de la persona afectada, especialment si es condiciona a la renúncia a accions futures.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de Cementiris de Barcelona, SA no ha estat ajustada a dret pel que fa a l'activitat notificadora de l'expedient de declaració de caducitat de la sepultura i quant a la tramitació de la reclamació de responsabilitat patrimonial instada per la persona interessada.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recomanar a Cementiris de Barcelona, SA** que revisi el procediment efectuat per declarar la caducitat de la sepultura a fi de determinar-ne la possible nul·litat o anul·labilitat i les conseqüències derivades.

- **Recomanar a Cementiris de Barcelona, SA** que en futures execucions de caducitat de sepultura es documentin els expedients amb la imatge fotogràfica de la sepultura afectada.
- **Recomanar a Cementiris de Barcelona, SA** que es tramiti la reclamació de responsabilitat patrimonial instada per la interessada i que s'ajusti a les determinacions i el procediment legalment establert o que s'arribi a una finalització convencional sense comprometre els drets de la persona interessada. En qualsevol cas, cal garantir el rescabament dels danys ocasionats.
- **Recordar a Cementiris de Barcelona, SA** que en la seva actuació notificadora ha de desplegar la diligència mínima legalment exigida per localitzar l'adreça correcta de les persones interessades.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.